

Sygn. akt: I C 1559/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Karpińska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Kamila Salamońska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa easyDebt Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko V. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 1754/16

UZASADNIENIE

easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej V. K. kwoty 14.192,26 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany zawarł z (...) Bank S.A. umowę bankową nr (...) w dniu 28.11.2008r., z której się nie wywiązywał wobec czego umowa została rozwiązana za wypowiedzeniem, a przysługującą bankowi wierzytelność nabył powód.

Pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił co następuje:

Dnia 28.11.2008 r. V. K. zawarła z (...) Bank S.A. umowę bankową nr (...). W związku z brakiem regulowania rat w terminie umowa została rozwiązana za wypowiedzeniem. Dnia 01.03.2012r. wystawiono przeciwko V. K. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 11.04.2012 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1698/12 nadał klauzulę wykonalności

Bezsporne i dowód: umowa k. 24-25, bankowy tytuł egzekucyjny k. 26,

postanowienie k. 26v

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Były one opatrzone wymaganymi pieczęciami i podpisami. Co więcej, wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Na wstępie należy odnieść się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez stronę pozwaną, jako zarzutu najdalej idącego, a ewentualnie w przypadku, gdyby był on chybiony, zająć się kwestią zasadności roszczenia co do zasady jak i jego wysokości.

Zgodnie z brzmieniem art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120§1 k.c.). Przepis art. 123 § 1 pkt 1 k.c. wymienia natomiast okoliczności, w których następuje przerwanie biegu przedawnienia zaliczając do nich: każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz wszczęcie mediacji. Zgodnie zaś z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Sąd przychylił się do twierdzeń strony pozwanej, iż w przedmiotowej sprawie doszło do przedawnienia roszczenia.

Powód przedłożył bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez pierwotnego wierzyciela. Bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dniu 01.03.2012r., zaś postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 11.04.2012r. nadano mu klauzulę wykonalności. Powyższe wskazuje, iż z pewnością w dniu 01 marca 2012r. roszczenie wobec pozwanej było wymagalne i od tego dnia należy liczyć bieg termin przedawnienia roszczenia (z uwagi na brak dowodu doręczenia pozwanej wypowiedzenia umowy).

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 29/16 z 29.06.2016 r. nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowanie egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Reasumując należy stwierdzić, iż termin przedawnienia przedmiotowego roszczenia to dzień 01 marca 2015r. Pozwany wniósł zaś pozew dopiero w dniu 26 czerwca 2017 r. W tym stanie rzeczy podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia należy uznać za zasadny.

Wobec powyższego na mocy art. 117 § 2 kpc powództwo zostało oddalone.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc.